

ת"פ 13368/04 - דוד מנוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחויז בתל אביב - יפו

ת"פ 21-04-13368 מדינת ישראל נ' מנוס(עוצר)

לפני	כבוד השופט מעין בן ארי
העוור	דוד מנוס (עוצר)
ע"י ב"כ עוזר שביט	ע"י ב"כ עוזר שביט
נגד	מדינת ישראל
המשיבה	ע"י ב"כ עוזר טל בנאי גת

החלטה

כללי

לפני עתירה לגלו ראייה בהתאם לסעיף 45 לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971, שעניינה בקשה להורות על הסרת החיסין בנושאים שייפורטו להלן.

נגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו את העבירות כדלקמן: סיכון חיים במידה בתיבת תחבורת לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין התשל"ז- 1977 (להלן- **חוק העונשין**); גריםת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין; שיבוש הליכי-חקירה לפי סעיף 244 לחוק העונשין; נהיגה ללא רישון לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א- 1961.

בהתאם לעובדות כתוב האישום, ביום 21/3/9 רכב רום רחמים על גבי אופנוע ומאחוריו בן קוגניב, (להלן- **נפצע העבירה**), והגיעו עם אחרים לתחנת דלק באור יהודה. בסמוך לאחר מכן, הגיע העורר ברכב רנו (להלן- **רנו**) כשלצידיו ניסים אלעזר (להלן- **ニסימ**), ואחד מנוסעי הרנו כיוון חפצ הנחזה ככלי נשק לעבר החבורה הנ"ל, אשר החלה לזרוק חפצים אל עבר הרנו. נטען כי העורר דלק אחר האופנוע ברנו, הסיט את הרכב לעבר האופנוע, פעמיים, על מנת לנפגע בו ואף סican את עברי הדרכ הנוספים. כתוצאה מהאמור, האופנוע נפל, ולנפגע העבירה נגרמו חבלות חמורות, כمفורת בכתב האישום. עוד נטען כי העורר נמלט מהמקום, ושיבש חקירה שכן החליף בגדי בית אחותו וגיסו.

במסגרת המענה הכתוב לכתב האישום, הכחיש העורר באופן גורף את מכלול המעשים המיחסים לו בכתב האישום.

עמוד 1

ציוון, כי טרם ניתנה החלטה בשאלת קיומן של ראיותلقואורה.

מהסביר הצדדים ועיקרי הטיעון שהוכנו לקרהת הדיון בהליך המעצרים, אשר הוגש לעוני בהסכמה, עליה כי המצד הראייתי נועז רבו ככלו בעדויות עדי ראייה ותיעוד ממצלמות אבטחה באזרע. יש לציין כי עדויות העדים מכוננות בעיקר לאופן קרונות האירוע. אשר ליזיהו של העותר כדי שנגה ברכב - נתען כי ניתן להבחן בעותר כדי שmagu ברכב הרנו, כנוגג, עם ניסים, לבתו של חי עזרא (גיסו של המשיב) בשעה 15:22, ובשעה 17:50 יוצאים השניים לרחוב העצמאות כאשר העותר בכסתה הנוגג. תיעוד המצלמות לאחר פגיעה הרכב מעלה מסקנה לפיה ניסים יצא ממושב ליד הנוגג.指出 כי קיים דוח בתיק החקירה ממנו עולה כי הרכב נסע ברציפות. ניסים, כמו יתר העדים, לא הפליל את העותר. ניסים אף מסר מספר גרסאות להתרחשויות, וכמשמעות לו הסרטון בו נראה העותר, הוא שומר על זכות השתקה. לדידה של המשיבה, התנהלותו של העותר לאחר האירוע, כמפורט לעיל (החלפת הבגדים וההסתתרות) מחזקת את המצד הראייתי.

הדיון בעתירה

העתירה מכוננת כלפי מרבית החומר החוסה תחת חישון בהתאם לטעות החישון.

ביתר פירוט:

- א. חשיפת זהות המקורות, מעורבותם באירועים, ככל שכך קיימת, ותכן מלא של הידיעות.
- ב. תכן של חומרן חקירה שנחסו.
- ג. חשיפת שיטת מערכת "עין הנז".

לטענת ב"כ העותר, כפי שעולתה בעתירה, היחידה החקורת הסתירה חומרן חקירה שיש בהם כדי לשיע להגנה, ובעיקר הדברים אמרוים ביחס למקרוות מידע, כאשר עסוקין במקרוות "מעורביםUberinim אשר לשיטתם הם ואף לסביר צוות החקירה היו מעורבים באירוע עצמו (מושא כתב האישום)". לטעמו, תעודה החישון מהווה "מסתור להתנהלות בעיתית", בעיקר בנוגע לעדי התביעה שלא ניתן לדעת מהו מעמדם, ולפיכך "יש במידע החסוי פוטנציאלי ראוי משמעותי להביא ליזקו ולמצער, לעורר ספק סביר בדבר אשמתו אם לא מעלה מכך".

במועדים 19/9/21 ו- 7/10/21 השימוש בא-כוח הצדדים טענותיהם והוגש חומר הנדרש לצורך ההחלטה, גלי וחווי. קיימן דיון במעמד המשhiba, במסגרתו שמעתי הסבירו אודות החומר החסוי, על ידי הגורמים המוסמכים, חקירה ומודיעין. בנוסף, בהסכמה הצדדים, קיימן דיון במעמד ההגנה בלבד, לבקשת העותר, על מנת להעמיק חקר בטענות המופיעות בעתירה.

דיון והכרעה

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

סעיף 74(א)(1) לחסד"פ קובע את זכותו של הנאשם לעין בחומר החקירה בעניינו וכן בראשימת כל החומר שנאסף או שנרשם בידי הרשות החקורת שיש לו נגיעה לאיושם, ולהעתיקם. לצד זאת קיימים חריגים בדמות חסינונות, שעימם נמינה היחסין לטובת הציבור, הקבוע בסעיף 45 (א) לפקודת הראיות וזו לשונו:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראייה אם שר הביע דעתו, בתעודה חתוםה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר, על-פי עתירת בעל דין המבקש גילוי הראייה, כי הצורך לגילותה לשם עשיית צדק עדיף מן העניין שיש לא לגילותה, ובhallir פלילי - כי הראייה עשויה להוועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבאה להגנה עולה על העניין שיש לא לגילותה, או שהיא חיונית להגנת הנאשם".

המשמעות הינה כי ככל שהחומר החוסה תחת תעודת היחסין חייב להגנת הנאשם, יש להורות על גילויו לנאים, ללא איזון עם האינטרס הציבורי המוגן על ידי היחסין. במצבים בהם יש בחומר החוסה תחת תעודת היחסין אך כדי להוועיל להגנת הנאשם, אזי נדרש לעורר איזון בין מידת התועלת להגנת הנאשם לבין עצמת האינטרס הציבורי המוגן על ידי תעודת היחסין, כאשר בעניין זה נקבע כי המבחן לחויניותה של ראייה להגנתו של הנאשם הוא מבחן "הפוטנציאלי המזוכה", שלפיו יש לבחון אם יש לראיות החוסות תחת היחסין פוטנציאלי לעורר ספק סביר באש灭מו של הנאשם (ראו בש"פ 4535/19 עטיה נ' מ"י (6/8/2019), והפסקה המובאת שם).

דין ומסקנות-

לאחר שמעתי את טיעוני הצדדים, לרבות במעמד צד אחד, שמעתי את הסברי היחידה החקורת ועינתי בחומר שהוגש לעוני, ותוֹך שטענות ההגנה לנגד עיני - הגעתו לכל מסקנה כי אין בחומר החסוי המבוקש כדי להוועיל להגנת העותר, כאשר כל חשיפה ממנו תפגע פגעה ממשית באינטרס מוגן אחר שענינו סיכון שלומו של אדם, פגעה בשיטות ואמצעים בהן פועלות ייחדות האכיפת החוק כמו גם שיתוף הפעולה עם המשטרה.

ביתר פירוט, ככל הניתן-

אשר לידיועות המודיעיניות (540, 083)

בחנתי את הפרפרזות שנמסרו לעוטר אל מול התקן השלם של הידיעות, כמו גם את יתר הפרטים שנחסו לרבות תאריכים, ואופן קבלת המידע, ולא מצאתי כי נחסה חומר הפועל ברובד כל שהוא להגנת העותר. מעבר לאמור, מהסביר המשיבה עליה מפורשות כי אין בחשיפת זהות המקורות כדי לסייע לעוטר, וכי טענות ב"כ העותר לרבות אלה במעמד צד אחד לא בסיסו. אפנה לעניין זה לחומר שסומן בחותמתו, לרבות מסמך אותו סימנתי מב', שנוכח ההסבירים שניתנו, אינו מסייע להגנה, כל זאת כאשר חשיפת החומר עלולה לסכן חי אדם.

אשר לחומרים נוספים (30/3, ת', א', ב', 195/4, 196/4, 102/4, א.ב.1)-

בחנתי בקפידה את החומר החסוי, ושמעתה הסברים תור מענה לשאלות שהפניתי לtolowerת ולניצוי היחידה החוקרת וגורם המודיעין (כפי שעולים מהפרוטוקול החסוי), ואני רואה כי קיים חומר שיש להעבירו לעיון ההגנה.

בנושא למסומנים 30/3, א.ב. 1, 4/102- לאחר ששמעתי את הסברי המשיבה, והיחידה החוקרת, וכן הקשר הדברים והמסד הראייתי, נחה דעתך כי אין בחומר כדי לסייע בהגנת העוترة.

מערכת עין-הנץ

שמעית הסברי נציגי המשיבה הביאה אותו למסקנה, המתחזקת בנסיבות תיק זה והמסד הראייתי עליו נשען, כי אין מקום לחשוף שיטות ואמצעים, ואין בחומר האמור כדי להועיל לעוترة כלל ועיקר.

לסיכום-

לא רأיתי לקבל את העתירה מהנימוקים לעיל.

לצד האמור, בשים לב לשלב המקדמי בו נתון התקיק מושא העתירה, עם התקדמות שmia'ת הראיות, ולאחר שיישפֵר או על טענות ההגנה, יהא על המשיבה לבחון פעם נוספת את החומר החסוי, וככל שהוא צורך, לפנות לבית המשפט בבקשת לחדש את הדיון.

החומר החסוי הוחזר למשמרות המשיבה, ומסמן אחד (2 עמודים) לעוטרה.

המציאות תתייך את הפרוטוקולים שנערכו במעמד צד אחד - בנסיבות בית משפט.

ניתנה היום, ד' חשוון תשפ"ב, 10 אוקטובר 2021, בהעדך
הצדדים.